

dering af Skibet i denne Tilstand netop give den samme kontribuerende Værdi, som vilde fremkomme ved at lægge Tilstanden efter Opofrelsen til Grund og fra Værdien i denne Tilstand drage den ved de senere partikulære Havarier fremkomne Værdiforringelse. Der bliver altsaa, naar man gaar ud fra Værdien paa det Sted, hvor Rejsen ender, ikke at bestemme noget om Fradrag for partikulært Havari. Til Skibets Værdi i den Tilstand, i hvilken det ankommer til Bestemmelsesstedet enten ubeskadiget eller med Bestadigelser, hidrørende enten fra selve Groshavariakten eller fra tidligere, samtidige eller senere partikulære Havarier, føjes den Godtgørelse, der beregnes til Erstatning, og den rette kontribuable Værdi vil saaledes være bestemt.

Hvis Skibet derimod, efter at Groshavariakten har fundet Sted, har været Genstand for Istandsættelser eller Forbedringer undervejs, vilde man ved at gaa ud fra Skibets Værdi ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet komme til et urigtigt Resultat, naar der ikke hjemles et Fradrag. Er det en virkelig Forbedring, der har fundet Sted, t. Eks. at Skibet har anskaffet nye Inventarier, uden at disse ere traadte i Stedet for dem, der havde ved Rejsens Tiltrædelse, et Ekstraanker, nyt Reservertovværk osv., maa der finde et Fradrag Sted, svarende til den Forøgelse i Værdiansættelsen, der skyldes denne Forbedring eller nye Anskaffelse, hvilket kan udtrykkes saaledes, at der skal fradrages et saadant Beløb, hvortil saadan Forbedring vurderes. For Anskaffelser og Forbedringer, der ikke længere ere til Stede ved Rejsens Slutning, kan der selvfølgelig intet Fradrag gøres, og Fradraget kan ikke være større end den Værdi, de endnu have ved Rejsens Slutning. Det er derhos kun Forbedringer af nogen Betydning, væsentligere Forbedringer, til hvilke der paa denne Maade bør tages Hensyn; smaalige Forandringer i denne Henseende kunne ikke indrømmes.

Er det en egentlig Istandsættelse eller en Udbedring af en paa Rejsen lidt Bestadigelse, der er foregaaet, hvorunder ogsaa henses Anskaffelser, der træde i Stedet for tabte eller beskadigede Genstande, bliver Istandsættelsens Indflydelse paa Værdiansættelsen i Bestemmelsehavnen den, at den forhindrer den lidte Skade fra at faa den Indflydelse paa den kontribuable Værdis Ansættelse, som den skal have. Dette gælder efter det ovenfor udviklede altsaa, hvad enten den Skade, der er istandsat, hidrørte fra selve Groshavariakten eller fra tidligere eller senere partikulært Havari. Skaden skulde

nedlægge den kontribuerende Værdi, og er den istandsat inden Vurderingen, maa der altsaa sørges for, at der enten sker et Fradrag i Vurderingssummen, svarende til Istandsættelsens Værdi, eller at den bidragende Værdi, beregnet som ovenfor angivet, paa anden Maade nedlægges med et tilsvarende Beløb. Den første Fremgangsmaade (Fradrag i Vurderingssummen) maa følges i de Tilfælde, hvor den Skade, der er istandsat, ikke hidrører fra almindeligt Havari. Hidrører den derimod fra saadant, ligger det nærmere at tilvejebringe den korrekte kontribuerende Værdi derved, at der, naar Istandsættelse har fundet Sted, ikke til Vurderingssummen, der jo omfatter Istandsættelsens Værdi, lægges det Beløb, der i Havariberegningen godtgøres som Erstatning for den lidte Skade. Bestemelsen om, at der til Skibets Værdi ved Ankomsten skal tillægges, hvad der i Havariberegningen godtgøres som Skade paa Skibet, er kun begrundet, naar den tjener til at udfylde Bestadigelsen og derved bringe den virkelige Værdi frem. Men dette har Skadens Istandsættelse allerede bevirket.

At de Udgifter, der ere afholdte til Istandsættelser forud for Groshavariet, ikke blive at fradrage, er en Selvfølge. De have forøget den Værdi, Skibet havde i Opofrelsesøjeblikket; det var et istandsat Skib, der var stedt i Fare, og som vilde være gaaet til Grunde, hvis Faren ikke var bleven afvendt. Det er overhovedet kun Begivenheder, der ere indtraadte efter Opofrelsen, som kunne have forandret den i Fare stedte Værdi saaledes, at en Rettelse kan blive nødvendig, naar man gaar ud fra den Tilstand, i hvilken Skibet slutter Rejsen.

Har et Skib lidt Skade ved et almindeligt Havari, inden et nyt Groshavari tilfælde indtraf, skal Skibet bidrage til dette med sin Værdi i Opofrelsesøjeblikket, altsaa i bestadiget Stand med Tillæg af den Erstatning, der godtgøres Skibet for det tidligere almindelige Havari. Denne Forordning er nemlig delagtig i Skibets Farer og frelser ved den senere Opofrelse. Har Skibet ogsaa ved det andet Groshavari tilfælde lidt en Skade, der skal erstattes, vil den kontribuable Værdi til dette Havari altsaa blive Skibets Værdi i Bestemmelsehavnen med Tillæg af, hvad der godtgøres som Erstatning saavel for det første Havari som for det andet Havari. Men med den samme Værdi maa Skibet bidrage til Dækning af det første Havari. Skibet skal nemlig bidrage til det første Havari med den ved Opofrelsen frelst Værdi, forsaavidt denne endnu er til Stede ved Rejsens Slutning. Medens et senere partikulært Havari